

РЕШЕНИЕ

№ 4748

гр. София, 31.08.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав,
в публично заседание на 17.07.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **12148** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във вр. чл.211 от ЗМВР.
Образувано е по жалба на Н. Г. Д. срещу Заповед № 517з-5211 от 10.09.2019г. на Началник отдел „Охранителна полиция“ в Областна дирекция на МВР - С..

В жалбата са въведени твърдения за незаконосъобразност на обжалвания акт, поради противоречието му с материалния закон, както и съществени нарушения на административно-производствените правила. Излага се, че дисциплинарното наказание е наложено при неспазване на срока по чл. 195, ал.1 от ЗМВР, защото нарушението е открито на 08.10.2018г., а заповедта е издадена на 10.09.2019г. Не е доказано извършването на вмененото нарушение на служебната дисциплина, съществувало и несъответствие между фактическите обстоятелства и законовите разпоредби посочени в заповедта. Същата не била и в достатъчна степен мотивирана, защото не са посочени мястото и обстоятелствата, при които е извършено нарушението. В протокола за изслушването му не били изписани депозираните от него обяснения и съответно какво е оценил наказващия орган, за да издаде заповедта.

В проведените открити съдебни заседания жалбоподателят се представлява от адв. Б. А., която по същество на спора моли съдът да постанови решение, с което да отмени оспорената заповед. Претендира и присъждане на направените по делото

разноски в размер на сумата от 510.00 лева, съобразно приложения списък по чл.80 от ГПК.

Ответникът – Началник отдел „Охранителна полиция“ при Областна дирекция на МВР - С., се представлява от юрк. П. И., която е депозирала писмено становище на 29.07.2020г., в което са изразени доводи за неоснователност на оспорването на акта.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител, който да даде заключение относно законосъобразността на заповедта.

Административен съд София-град, след като обсъди релеванните с жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.235 ал.2 ГПК във вр.чл.144 АПК, намира за установено следното от фактическа страна:

Жалбоподателят Н. Г. Д. заема длъжността младши инспектор, автоконтрольор I степен в група „Контрол на пътното движение по главни пътища и автомагистрала“, сектор "Пътна полиция" към отдел "Охранителна полиция" в Областна дирекция на МВР- С. /ОДМВР- С./ от 20.06.2016г. /кадрова справка № 517р-П3669/06.03.2019г./

С писмо рег. № 7855р-8256/08.10.2018г. на Директора на дирекция „Вътрешна сигурност“ – МВР, Директорът на ОДМВР - С. е бил уведомен, че при преглед на видеофайловете относно видеозаснемането на пътния контрол от дежурствата на наряда от сектор „Пътна полиция“ на 20.09.2018г. и на 21.09.2018г., камера № 2 на служебен автомобил с рег. [рег.номер на МПС] е наведена силно надолу и не обхваща всички действия на служителите. Липсват множество файлове за времето на дежурството и звук на всички видеофайлове. Писмото е изпратено на 08.10.2018г. за проверка и доклад на Началник отдел "Охранителна полиция".

Със Заповед № 517з-4492/12.12.2018г. директора на ОДМВР-С. е наредил да се извърши проверка за изясняване на постъпилите данни в докладна записка № 517р-19832/07.12.2018г. на началник отдел „Охранителна полиция“ относно информация за извършени нарушения от служители на сектор „Пътна полиция“. Назначена е комисия, която да разследва случаите и да оформи доклад до 06.01.2019г.

Представена е ежедневна форма на отчет /л.39 от адм.дело № 1355/2019г. на АССО/, видно от която на 21.09.2018г. за времето от 20.00 часа до 08.00 часа на 22.09.2018г. наряда е бил в състав Н. Г. Д. и В. В. в служебен автомобил с рег. [рег.номер на МПС] . Първата отразена проверка в отчета е от 20.18ч., а следващата в 20.37 часа.

Във връзка с полученото писмо са изискани обяснения от жалбоподателя Н. Г. Д., който е депозирал такива на 15.08.2019г. В тях той посочва, че през цялата смяна от 20.00 часа на 21.09.2018г. до 08.00 часа на 22.09.2018г. не е ограничавал, закривал с предмети и не е възпрепятствал работата на камера № 2 в служебен автомобил с рег. [рег.номер на МПС] . Не съществували физически фактори и намеса от негова страна спрямо техническото средство.

Видно от справка № УРИ517р-12392 от 18.07.2019г. за извършена проверка, се установява, че при смяна от 20.00 часа на 21.09.2018г. до 08.00 часа на 22.09.2018г. за целия период на записите, камера № 2 излъчва тъмен екран, с едва незабележими проблясъци /светли точки/, които явно се пропускат от преграда, поставена пред камерата. Не е докладвано за наличието на технически проблем

при работа със системата за видеозаснемане. Посочено е, че не е извършена проверка на техническото състояние на системата за видеозаснемане, въпреки, че на Н. Д. му е било известно, че има такова задължение. С това свое деяние той виновен е нарушил разпореденото му в т.ІІ.7 от Заповед № 8121з-1155/01.09.2017г. относно Указанията за работа на полицейските служители със системата за видеонаблюдение, монтирана в автомобили, а именно: „назначените в наряд служители задължително поддържат предното и задното стъкло на служебния автомобил чисти, като по никакъв начин не намаляват тяхната прозрачност и не поставят прегради пред камерата, монтирана на таблото на автомобила“. Горното е квалифицирано като нарушение на служебната дисциплина, за което е предвидено налагане на наказание „писмено предупреждение“. Поради това е предложено справката да се предостави на компетентните органи за налагане на наказание. Справката е докладвана на Директора на ОДМВР – С. на 18.07.2019г., който е наредил на Началник отдел „Охранителна полиция“ да издаде заповед за налагане на дисциплинарно наказание.

Жалбоподателят Н. Г. Д. е бил запознат с така изготвената справка на 24.07.2019г. От него е депозирано писмено възражение вх. № 1204р-4482/25.07.2019г., в което е изложено, че неговата квалификация и длъжностна характеристика не изискват наличието на технически познания, за да установи дали системата за видеозаснемане е изправна или не. Според него, тя е работела, тъй като индикаторите са светели. Не е възприел по време на дежурството си сигнали, че системата има технически проблем и не работи.

На основание чл. 206, ал. 1 от ЗМВР той е изслушан на 19.08.2019г. от началник отдел „Охранителна полиция“ комисар И. А., за което е съставен протокол рег.№ 1204р-5279/19.08.2019г.

С оспорената в процеса Заповед 517з-5211 от 10.09.2019г., Началник отдел „Охранителна полиция“ в Областна дирекция на МВР – С. на основание чл. 194, ал.2, т.1, чл. 197, ал.1, т.3, чл.199, ал.1, т.3, пр.1 и чл. 204, т.4 от ЗМВР е наложил на Н. Г. Д. дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“ за срок от 5 месеца затова, че на 21.09.2018г. – 22.09.2018г. за времето от 20.00 часа до 08.00 часа на главен път І-8, изпълнявайки длъжностните си задължения в наряд със служебен автомобил марка "К. С." с рег. [рег.номер на МПС], не е проверил техническото състояние на камера № 2, която излъчва тъмен екран с проблясъци, които явно се пропускат от преграда, поставена пред камерата.Прието е, че е извършил нарушение на служебната дисциплина по см. на чл. 199, ал.1, т.3, пр.1 от ЗМВР- „небрежност в служебната дейност“, изразяващо се в нарушение на т.ІІ.7 от утвърдените със Заповед рег. № 8121з-1155 от 01.09.2017г. на Министъра на вътрешните работи, Указания за работа на полицейските служители със система за видеонаблюдение, монтирана в автомобил. Препис от заповедта е връчен на жалбоподателя на 17.09.2019г.

По делото е представена Заповед № 8121з-1155 от 01.09.2017г. на Министъра на вътрешните работи, с която са утвърдени Указания за работа на полицейските служители със система за видеонаблюдение, монтирана в автомобили. Технически характеристики и правила за работа (наричани по-долу Указанията). В т.ІІ.7 е посочено, че „назначените в наряд служители задължително поддържат предното и задното стъкло на служебния автомобил чисти, като по никакъв начин не

намаляват тяхната прозрачност и не поставят прегради пред камерата, монтирана на таблото на автомобила“. Видно от протокол № УРИ 1264р-7191/24.10.2017г. /л.56 от адм.дело № 1355/2019г. на АССО/, на 18.09.2017г. жалбоподателят е запознат с цитираните указания по посочената заповед.

Не се спори по делото, че главен комисар И. Е. А. е назначен за Началник отдел „Охранителна полиция“ в ОДМВР – С. със заповед № 8121К-6200 от 27.07.2017г.

В процеса са събрани и гласни доказателствени средства, чрез разпит на свидетеля В. П. В., който посочва, че по време на дежурството му с Н. Г. Д. на 21.09.2018г.-22.09.2018г., след като са стартирали автомобила автоматично светват червени лампи на камерата, които след около 5-10 минути изгасват сами. Служителите нямат досег с лампите на камерата, те се задействат не посредством бутон, а са с автоматичен режим на работа. Не са поставяли прегради пред стъклото на камерата на автомобила, а Н. Д. е докладвал на С. Р. за това, че светлините на камерата не работят, но не били взети никакви мерки по време на наряда.

При така установените факти, Административен съд София-град обосновава следните правни изводи:

Оспорва се в преклузивния 14 дневен срок, считано от 17.09.2019г., подлежащ на контрол индивидуален административен акт, от надлежна страна, за която е налице правен интерес от отмяната му. Разгледана по същество жалбата е **ОСНОВАТЕЛНА** по следните съображения:

Обжалваната заповед е постановена от компетентния орган по смисъла на чл. 204, т. 4 от МВР, в сроковете по чл. 195, ал.1 от с. з. и в предвидената в чл. 210, ал. 1 от ЗМВР писмена форма. Неоснователни са доводите, че заповедта е издадена след изтичане на 2-месечния срок по чл. 195, ал.1 от ЗМВР. Съгласно чл. 196 от ЗМВР дисциплинарното нарушение се смята за открито, когато органът, компетентен да наложи дисциплинарното наказание, е установил извършеното нарушение и самоличността на извършителя. Дисциплинарното нарушение е установено, когато материалите от дисциплинарното производство постъпят при компетентния дисциплинарно наказващ орган. В случая липсват по преписката доказателства, че Началник отдел "Охранителна полиция" на 08.10.2018г. е получил писмо рег. № 7855р-8256/08.10.2018г. и че именно на тази конкретна дата- 08.10.2018г. е установил, че Н. Г. Д. е извършил процесното нарушение. Нарушението е открито на 18.07.2019г., когато до знанието на ответника е достигнало съдържанието на справка № УРИ 517р-12392/18.07.2019г. Може еднозначно да се формира съждение, че двумесечният срок е започнал да тече на 18.07.2019г.- дата на която ответникът е установил нарушението и неговия автор, поради което и на 10.09.2019г. не е била погасена възможността за ангажирането на неговата дисциплинарна отговорност. С оглед конкретните факти по казуса не са налице основания за прекратяване на дисциплинарното производство по чл. 195, ал. 1 и ал. 2 от ЗМВР, както и поради останалите обстоятелства по чл. 209, т. 1, т. 2, т. 4-6 от ЗМВР.

Заповедта съдържа реквизитите по чл. 210, ал.1 от ЗМВР, в нея са посочени извършителят, мястото, времето и обстоятелствата, при които е настъпило нарушението, а именно: на 21.09.2018г.- 22.09.2018г. от 20.00 часа до 08.00 часа, Н. Г. Д. не е проверил техническото състояние на камера № 2 в служебния

автомобил с рег. [рег.номер на МПС] , която излъчва тъмен екран с проблясъци, които явно се пропускат от преграда, поставена пред камерата, разпоредбите, които са нарушени – цитирани са относимите такива от ЗМВР, както и т.П.7 от утвърдените Указания за работа на полицейските служители със системата на видеонаблюдение, монтирана в автомобили, доказателствата, въз основа на които то е установено, правното основание за налагане на наказанието - чл. 194, ал.2, т.1, чл. 197, ал.1, т.3, чл. 199, ал.1, т.3, пр.1 и чл. 204, т.4 от ЗМВР; срокът на наказанието- 5 месеца; пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва.

В разпоредбите на чл. 205 и чл. 206 от ЗМВР са разписани и следните процесуални правила: дисциплинарното производство се образува при наличие на данни за извършено дисциплинарно нарушение и за неговия извършител. Държавният служител, срещу когото се води дисциплинарно производство, може да участва в него самостоятелно или да бъде подпомаган в защитата си от посочен от него служител на МВР. За изясняване на постъпилите данни и/или установяване на извършителя на дисциплинарното нарушение дисциплинарно наказващият орган може да разпорежда извършване на проверка, като определя срок за нейното приключване. За разкриване на обективната истина могат да се използват всички начини и средства, допустими от закон. След приключване на проверката и преди налагане на дисциплинарното наказание дисциплинарно наказващият орган е длъжен не само да изслуша държавния служител или да приеме писмените му обяснения, освен когато по зависещи от държавния служител причини той не може да бъде изслушан или да даде писмени обяснения, но и да събере и оцени всички доказателства, включително събраните в хода на проверката, както и доказателствата, посочени от държавния служител.

Както се посочи по-горе, Н. Г. Д. е бил изслушан на 19.08.2019г. от Началник отдел "Охранителна полиция", предоставена му е възможност да се запознае със събраните в хода на процеса срещу него писмени доказателства. Той се е възползвал и от правото си да подаде писмени възражения срещу констатациите, обективирани в справка № УРИ517р-12392/18.07.2019г.

Липсва обаче единство между фактическите установявания в акта и правното основание за наложеното дисциплинарно наказание.

В обстоятелствената част на заповедта е посочено, че Н. Г. Д., след като е нарушил разпоредбата на т.П.7 от утвърдените Указания за работа на полицейските служители със системата за видеонаблюдение, монтирана в автомобил, следва да бъде санкциониран, чрез налагане на дисциплинарно наказание „Порицание“ за срок от 3 до 6 месеца. С обжалвания акт обаче му е наложено дисциплинарно наказание „Писмено предупреждение“.

Освен това, дисциплинарното наказание е квалифицирано по чл.197 ал.1 т.3 от ЗМВР, а именно: „Порицание“, вместо да се посочи разпоредбата на чл.197 ал.1 т.2 от ЗМВР- „Писмено предупреждение“.

Касае се за особено съществено и грубо нарушение на материалния закон от такъв характер, че е невъзможно да се определи действителната воля на ответника при формиране на неговото волеизявление, какво по вид наказание е преценил, че следва да наложи на служителя и на кое правно основание е предприел ангажирането на неговата дисциплинарна отговорност. Процесуално недопустимо е съдът да тълкува решението на административния орган и по подразбиране и

отгатване да извежда неговото съдържание.

Правилната преценка на административния орган по отношение на фактите предопределя и съответствието на заповедта с материалния закон. Съдът е длъжен да провери, дали установените от ответника фактически обстоятелства са верни и дали съответстват на относимите към тях разпоредби на ЗМВР. В административния акт е задължително да има пълно съвпадение между установените факти и нареденото в неговия диспозитив. Неправилно Началник отдел „Охранителна полиция“ в ОДМВР- С. е разпоредил налагане на дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“, което не е съответно на изписаното правно основание, на което се е позовал- чл.197 ал.1 т.3 от ЗМВР.

Допуснатото нарушение е рефлекрирало значително върху правото на защита на служителя, като неяснотата в дисциплинарното обвинение и съответстващото му наказание е толкова съществена, че е абсолютно негодна да постигне целения правен резултат и последици в правната сфера на Н. Г. Д.. Това противоречие води до нарушаване на правото на защита на жалбоподателя, като го поставя в положение да предполага и да не може да узнае без съмнение в какво конкретно нарушение е обвинен, за да организира и проведе пълноценно правото си на защита, както в хода на административно-наказателното производство, така и в съдебния процес.

В заповедта за налагане на дисциплинарно наказание трябва да има пълно, безпротиворечиво единство между установените факти и подвеждането им под правилната правна норма на материалния закон. Несъответствието между словесното описание на наказанието и правната му квалификация води до неразбираемост как е бил санкциониран Н. Г. Д.. Ответникът не е въвел правната квалификация по начин, че да обвърже параметрите на деянието с правната норма, въвеждаща длъжното правило за поведение на служителя.

Дисциплинарното производство въвежда строги правила за осъществяването му в ЗМВР, които определят различните видове дисциплинарни нарушения и наказанията за тях. Ето защо и особено важно е за държавните органи, които прилагат съответните разпоредби, да извършват това при стриктно съблюдаване на законовите норми. В конкретния случай, когато държавните органи искат да ангажират дисциплинарната отговорност на едно лице, извършител на дисциплинарно нарушение, са задължени, след като опишат нарушението както от обективна, така и от субективна страна, вярно да го санкционират с относимото към състава му наказание, което в случая не е направено и не е ясно дали за вмененото нарушение на служебната дисциплина се следва наказание

«порицание» или «писмено предупреждение».

По изложените съображения, съдът заключава, че подадената жалба е доказана по своето правно основание и следва да бъде уважена, а постановената **Заповед № 517з-5211 от 10.09.2019г.**, като незаконосъобразен акт подлежи на отмяна на основание чл.146 т.4 от АПК. Съдът извежда своите окончателни правни изводи при прилагане на правилата на разпределение на доказателствената тежест в процеса по см. на чл.170 ал.1 АПК, защото ответникът не доказва съществуването на фактическото и правно основание посочено в акта и изпълнението на законовите изисквания, които са го мотивирали при неговото постановяване, за да настъпят разпоредените с издаването му неблагоприятни за оспорващата страна Н. Г. Д. правни последици.

С оглед изхода от спора, на основание чл. 143, ал. 1 АПК, в полза на Н. Г. Д. следва да бъдат възстановени направените по делото разноски, които възлизат в размер на сумата от 510.00 лева и представляват: заплатена държавна такса от 10.00 лева /л.10/, адвокатски хонорар за осъществено процесуално представителство от адв.Б. А. в размер на 500.00 лева /л.12 и л.14/.

Така мотивиран, *Административен съд София - град* на основание чл.172 ал.2 от АПК

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалбата на Н. Г. Д. **Заповед № 517з-5211 от 10.09.2019г.** на Началник отдел „Охранителна полиция“ в Областна дирекция на МВР - С..

ОСЪЖДА Областна дирекция на МВР – С. с адрес: [населено място], [улица] да заплати на Н. Г. Д. ЕГН [ЕГН] от [населено място],[жк], [жилищен адрес] ет.8 сумата от 510.00 /петстотин и десет/ лева на основание чл.143 ал.1 от АПК.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване на основание чл. 211 изречение последно от ЗМВР.

РЕШЕНИЕТО да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: